

Tadeusz Kaletyn

Łagowo, pow. Lubań

Informator Archeologiczny : badania 1, 238-239

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wczesnośredniowieczne grodzisko w Lusinie, odkryte w czasie badań powierzchniowych br., położone jest na wyniosłym wzniesieniu wchodzącym w skład gruntów gosp. Kupsa, nad rzeką Bolszewką, w odległości ok. 2 km od wsi.

Chronologię grodziska ustalono w oparciu o ceramikę na VIII-IX wiek.

Obiekt ten o kształcie niesbyt regularnego owalu (48 x 80 m) porośnięty jest dość gęsto drzewami i krzewami. Od niższej, płn.-wsch. strony, otaczają go podmokłe łąki, a u stromego podnóża - w części płd.-zach. - przepływa rzeka. Wały zachowane są dość dobrze.

Wykop o wymiarach 2 x 7 m założony został na majdanie, u podnóża wału. Warstwę kulturową o miąższości 40 cm stanowiła piaskzysta, szara ziemia zawierająca luźne kamienie - niekiedy łupane - i ceramikę górą obtaczaną, zdobioną ornamentem grzebykowym. U podnóża wału znajdowało się palenisko, z którego pochodzą dwa naczynia ręcznie lepiące o formie dwustożkowatej.

Z A G O W O, pow. Lubiąż

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn, w okresie od 3 do 15.VII, finansowało - Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lubiążu.

Wczesnośredniowieczne grodzisko w Łagowie położone jest na terasie rzeki Kwisy na naturalnym wzniesieniu (ok. 210

m n.p.m.). Jest ono wklęsłe, założone na planie owalu wydłużonego po osi północ-południe. Wymiary majdanu wynoszą około 26 x 40 m. Oczyszczono profile rowów strzeleckich z czasów ostatniej wojny, które przechodzą przez majdan grodziska. Pogłębiiono je i wyeksplorowano do ocala.

Ogółem przebadano powierzchnię 40 m². Odkryto ślady dwóch późsienianek o sarysie owalnym i wymiarach około 3,5 x 2,80 m. Wypełnisko obu budynków salegało w ocalu na głębokości około 0,85 m. Inwentarz ruchomy stanowiły między innymi ułamki naczyń glinianych oraz trzy noże żelazne. Wstępna analiza materiału ceramicznego pozwala datować obie późsienianki na okres sprzed I wieku.

L A P O Z Y C A ,
pow. Bochnia

Muzeum Szp Krakowskich w
Wieliczce

Badania prowadzili agr Antoni Jodkowski i E. Polwarczny, finansowało Muzeum Szp Krakowskich.

Badania w br. były kontynuacją prac wykopaliskowych na grodzisku. Stanowisko położone na cypłowatym zakończeniu grzbietu górskiego, ciągnącego się wzdłuż lewego brzegu rzeki, oddzielającego Pogórze Karpackie od Niziny Nadwiślańskiej zostało silnie zniszczone przez orkę. W celu zabezpieczenia obiektu prowadzone są od 1965 r. systematyczne badania archeologiczne, które koncentrowały się głównie na majdanie grodu.

W br. badaniami objęto teren domniemanego podgrodzia, przylegającego do wzgórza grodziskowego od strony Raby.